II

(Nezakonodavni akti)

UREDBE

PROVEDBENA UREDBA VIJEĆA (EU) 2020/1507

od 16. listopada 2020.

o provedbi članka 9. Uredbe (EZ) br. 1183/2005 o uvođenju određenih posebnih mjera ograničavanja usmjerenih protiv osoba koje krše embargo na oružje u odnosu na Demokratsku Republiku Kongo

VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije,

uzimajući u obzir Uredbu Vijeća (EZ) br. 1183/2005 od 18. srpnja 2005. o uvođenju određenih posebnih mjera ograničavanja usmjerenih protiv osoba koje krše embargo na oružje u odnosu na Demokratsku Republiku Kongo ([1]), a posebno njezin članak 9. stavak 5.,

uzimajući u obzir prijedlog Visokog predstavnika Unije za vanjske poslove i sigurnosnu politiku,

budući da:

(1) Vijeće je 18. srpnja 2005. donijelo Uredbu (EZ) br. 1183/2005.

(2) Odbor Vijeća sigurnosti Ujedinjenih naroda, osnovan na temelju Rezolucije Vijeća sigurnosti Ujedinjenih naroda 1533 (2004), 19. kolovoza 2020. izmijenio je uvrštenja na popis za dvije osobe i tri subjekta koji podliježu mjerama ograničavanja.

(3) Prilog I. Uredbi (EZ) br. 1183/2005 trebalo bi stoga na odgovarajući način izmijeniti,

DONIJELO JE OVU UREDBU:

Članak 1.

Prilog I. Uredbi (EZ) br. 1183/2005 mijenja se kako je navedeno u Prilogu ovoj Uredbi.

Članak 2.

Ova Uredba stupa na snagu na sljedećeg dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u svim državama članicama.

Sastavljeno u Bruxellesu 16. listopada 2020.

Za Vijeće
Predsjednik
M. ROTH

([1]) SL L 193, 23.7.2005., str. 1.

PRILOG

I. U Prilogu I. Uredbi (EZ) br. 1183/2005, dijelu a) (popis osoba iz članaka 2. i 2.a), unosi koji se odnose na osobe navedene u nastavku zamjenjuju se sljedećim unosima:

29. **Ntabo Ntaberi SHEKA**

Položaj: glavni zapovjednik, obrana Konga Ndumo, skupina Mayi Mayi Sheka.

Datum rođenja: 4. travnja 1976.

Mjesto rođenja: Walikale, područje Walikalele, Demokratska Republika Kongo.

Državljanstvo: Demokratska Republika Kongo.

Adresa: Goma, Sjeverni Kivu, Demokratska Republika Kongo (u zatvoru).

Datum uvrštenja na popis UN-a: 28. studenoga 2011.

Ostale informacije: Predao se MONUSCO-u 26. srpnja 2017. i otada se nalazi u pritvoru kongoanskih vlasti. Suđenje za ratne zločine, zločine protiv čovječnosti i sudjelovanje u pobunjeničkom pokretu koje se pred Vojnim sudom u Gomi vodi protiv njega započelo je u studenome 2018. Poveznica na internetske stranice s posebnim objavama Interpola i Vijeća sigurnosti UN-a: https://www.interpol.int/en/How-we-work/Notices/View-UN-Notices-Individuals

Dodatne informacije iz sažetka razlogâ za uvrštenje na popis Odbora za sankcije:

Ntabo Ntaberi Sheka, glavni zapovjednik političkog ogranka skupine Mayi Mayi Sheka, politički je vođa kongoanske oružane skupine koja sprečava razoružanje, demobilizaciju ili reintegraciju boraca. Skupina Mayi Mayi Sheka paravojna je skupina stacionirana u Kongu koja djeluje iz baza na području Walikale u istočnom dijelu Demokratske Republike Konga. Skupina Mayi Mayi Sheka izvela je napade na rudnike u istočnom dijelu Demokratske Republike Konga, uključujući preuzimanje rudnika Bisiye i iznuđivanje od lokalnog stanovništva. Ntabo Ntaberi Sheka također je počinio teške povrede međunarodnog prava, uključujući djela usmjerena protiv djece. Ntabo Ntaberi Sheka planirao je i naredio niz napada na području Walikale od 30. srpnja do 2. kolovoza 2010. kako bi kaznio lokalno stanovništvo optuženo za suradnju s kongoanskim vladinim snagama. Tijekom tih napada djeca su silovana i otimana, podvrgnuta prisilnom radu i okrutnom, neljudskom ili ponižavajućem postupanju. Paravojna skupina Mayi Mayi Sheka također prisilno regrutira dječake te u svojim redovima drži djecu koju je regrutirala.

30. **Bosco TAGANDA**

(također poznat kao: (a) Bosco Ntaganda, (b) Bosco Ntagenda, (c) General Taganda, (d) Lydia (dok je bio član APR-a), (e) Terminator, (f) Tango Romeo (oznaka za pozive), (g) Romeo (oznaka za pozive), (h) Major)

Adresa: Haag, Nizozemska (od lipnja 2016.).

Datum rođenja: između 1973. i 1974.

Mjesto rođenja: Bigogwe, Ruanda.

Državljanstvo: Demokratska Republika Kongo.

Adresa: Haag, Nizozemska.

Datum uvrštenja na popis UN-a: 1. studenoga 2005.

Ostale informacije: Rođen u Ruandi, kao dijete preselio se u Nyamitabu, područje Masisi, Sjeverni Kivu. Nakon mirovnih sporazuma iz Iturija predsjedničkim dekretom od 11. prosinca 2004. imenovan brigadnim generalom FARDC-a. Bivši načelnik stožera CNDP-a, a nakon uhićenja Laurenta Nkunde u siječnju 2009. postao je vojni zapovjednik CNDP-a. Od siječnja 2009. *de facto* zamjenik zapovjednika uzastopnih operacija protiv FDLR-a „Umoja Wetu”, „Kimia II” i „Amani Leo” u Sjevernom i Južnom Kivuu. Ušao u Ruandu u ožujku 2013. i dobrovoljno se predao dužnosnicima Međunarodnog kaznenog suda u Kigaliju 22. ožujka. Prebačen u Međunarodni kazneni sud u Haagu u Nizozemskoj. Međunarodni kazneni sud 9. lipnja 2014. potvrdio je protiv njega 13 optužbi za ratne zločine i pet optužbi za zločine protiv čovječnosti. Suđenje je započelo u rujnu 2015. Međunarodni kazneni sud 8. srpnja 2019. proglasio ga je krivim za 18 ratnih zločina i zločina protiv čovječnosti počinjenih u Ituriju 2002. i 2003. Osuđen je 7. studenoga 2019. na ukupno 30 godina zatvora. Podnio je žalbu i na osudu i na kaznu. Poveznica na internetske stranice s posebnim objavama Interpola i Vijeća sigurnosti UN-a: https://www.interpol.int/en/How-we-work/Notices/View-UN-Notices-Individuals

Dodatne informacije iz sažetka razlogâ za uvrštenje na popis Odbora za sankcije:

Bosco Taganda bio je UPC/L-ov vojni zapovjednik s političkim utjecajem koji je imao zapovjedne nadzorne ovlasti nad djelovanjem UPC/L-a, jedne od oružanih skupina i paravojnih postrojbi iz stavka 20. Rezolucije 1493 (2003), umiješan u nezakonito trgovanje oružjem, čime se krši embargo na oružje. U prosincu 2004. imenovan je generalom FARDC-a, ali je odbio prihvatiti to promaknuće te je time ostao izvan FARDC-a. Prema navodima Ureda posebnog predstavnika glavnog tajnika za djecu i oružane sukobe odgovoran je za regrutiranje i iskorištavanje djece u Ituriju 2002. i 2003. te snosi izravnu i/ili zapovjednu odgovornost za 155 slučajeva regrutiranja i iskorištavanja djece u Sjevernom Kivuu od 2002. do 2009. Kao načelnik stožera CNDP-a snosi izravnu i zapovjednu odgovornost za masakr u Kiwanji u studenome 2008.

Rođen u Ruandi, kao dijete preselio se u Nyamitabu u području Masisi u pokrajini Sjeverni Kivu. U lipnju 2011. boravio je u Gomi i bio vlasnik velikih poljoprivrednih gospodarstava na području Ngungu u području Masisi u pokrajini Sjeverni Kivu. Nakon mirovnih sporazuma iz Iturija, predsjedničkim dekretom od 11. prosinca 2004. imenovan je brigadnim generalom FARDC-a. Bio je načelnik stožera CNDP-a, a nakon uhićenja Laurenta Nkunde u siječnju 2009. postao je vojni zapovjednik CNDP-a. Od siječnja 2009. bio je *de facto* zamjenik zapovjednika uzastopnih operacija protiv FDLR-a „Umoja Wetu", „Kimia II" i „Amani Leo" u pokrajinama Sjevernog i Južnog Kivua. Ušao u Ruandu u ožujku 2013., dobrovoljno se predao dužnosnicima Međunarodnog kaznenog suda u Kigaliju 22. ožujka. te je potom premješten u Međunarodni kazneni sud u Haagu u Nizozemskoj. Međunarodni kazneni sud 9. lipnja 2014. potvrdio je protiv njega 13 optužbi za ratne zločine i pet optužbi za zločine protiv čovječnosti. Suđenje je započelo u rujnu 2015.

II. U Prilogu I. Uredbi (EZ) br. 1183/2005, dijelu b) (popis subjekata iz članaka 2. i 2.a), unosi koji se odnose na osobe navedene u nastavku zamjenjuju se sljedećim unosima:

1. **ADF (SAVEZNIČKE DEMOKRATSKE SNAGE)**

(također poznato kao: (a) Forces Démocratiques Alliées-Armée Nationale de Libération de l'Ouganda; (b) ADF/NALU; (c) NALU)

Adresa: pokrajina Sjeverni Kivu, Demokratska Republika Kongo.

Datum uvrštenja na popis UN-a: 30. lipnja 2014.

Ostali podaci: Osnivač i vođa ADF-a Jamil Mukulu uhićen je u Dar es Salaamu, u Tanzaniji u travnju 2015. Nakon toga izručen je u Kampalu, u Ugandi, u srpnju 2015. Od lipnja 2016. Mukulu je navodno u policijskom pritvoru i čeka suđenje. Seka Baluku preuzeo je funkciju generalnog vođe ADF-a nakon Jamila Mukulua. Kako je istaknuto u nekoliko izvješća stručne skupine UN-a o DR Kongu (S/2015/19, S/2015/797, S/2016/1102, S/2017/672, S/2018/531, S/2019/469, S/2019/974, S/2020/482), ADF je i pod vodstvom Seke Balukua nastavio s opetovanim usmjerenim napadima, ubijanjem i sakaćenjem, silovanjem i drugim seksualnim nasiljem, otmicama civila, među ostalim djece, kao i napadima na zdravstvene ustanove, posebno u Mamoveu, u području Beni, 12. i 24. veljače 2019., te u Mantumbiju, u području Beni, 5. prosinca 2019. i 30. siječnja 2020., kao i sa stalnim regrutiranjem te iskorištavanjem djece tijekom napada te za prisilni rad u području Beni u DR Kongu barem od 2015. Poveznica na internetske stranice s posebnim objavama Interpola i Vijeća sigurnosti UN-a: https://www.interpol.int/en/How-we-work/Notices/View-UN-Notices-Entities

Dodatne informacije iz sažetka razlogâ za uvrštenje na popis Odbora za sankcije:

Savezničke demokratske snage (ADF) osnovane su 1995. i nalaze se u planinskom graničnom području između DR Konga i Ugande. Prema završnom izvješću skupine stručnjaka Ujedinjenih naroda za Demokratsku Republiku Kongo iz 2013., prema navodima ugandskih dužnosnika i izvorima iz UN-a ADF je u 2013. raspolagao snagama koje se procjenjuju na 1 200 do 1 500 naoružanih boraca raspoređenih na sjeveroistočnom dijelu područja Beni u pokrajini Sjeverni Kivu, blizu granice s Ugandom. Prema istim izvorima procjenjuje se da ADF ukupno broji između 1 600 i 2 500 članova, što uključuje žene i djecu. Zbog ofenzivnih vojnih operacija kongoanskih oružanih snaga (FARDC) i stabilizacijske misije Organizacije ujedinjenih naroda u DR Kongu (MONUSCO) koje su izvršene 2013. i 2014., ADF je svoje borce rasporedio po brojnim manjim bazama, a žene i djecu premjestio u područja zapadno od Benija te duž granice između Iturija i sjevernog Kivua. Vojni zapovjednik ADF-a je Hood Lukwago, a vrhovni je vođa Jamil Mukulu na kojeg se već primjenjuju sankcije.

ADF ozbiljno krši međunarodno pravo i RVSUN 2078 (2012), među ostalim i na način podrobno naveden u nastavku.

ADF regrutira i upotrebljava djecu vojnike, kršeći primjenjivo međunarodno pravo (RVSUN, stavak 4. točka (d)).

U završnom izvješću skupine stručnjaka za 2013. navodi se da je skupina razgovarala s tri bivša borca ADF-a koji su pobjegli 2013. i koji su opisali kako pripadnici ADF-a zaduženi za regrutiranje u Ugandi mame ljude u DR Kongo lažno im obećavajući zaposlenje (u slučaju odraslih osoba) i besplatno obrazovanje (u slučaju djece) da bi ih potom prisilili da se pridruže ADF-u. Jednako tako, prema izvješću skupine stručnjaka, bivši borci ADF-a rekli su stručnjacima da se skupine

ADF-a za osposobljavanje obično sastoje od odraslih muškaraca i dječaka; dva dječaka koja su 2013. pobjegla iz ADF-a rekla su stručnjacima da su prošla vojno osposobljavanje ADF-a. Izvješće skupine stručnjaka također uključuje opis osposobljavanja ADF-a pod vodstvom osobe koja je „prije bila dijete vojnik ADF-a.”.

Prema završnom izvješću skupine stručnjaka iz 2012., među regrutima ADF-a nalaze se djeca, što je razvidno iz slučaja osobe zadužene za regrutiranje u ADF-u koju su, zajedno sa šest mladića, uhvatile ugandske vlasti u Kaseseu dok su u srpnju 2012. putovali u DR Kongo.

Pojedinačni primjer regrutiranja i iskorištavanja djece koje provodi ADF razvidan je iz pisma koje je bivša ravnateljica organizacije Human Rights Watch zadužena za Afriku, Georgette Gagnon, 6. siječnja 2009. uputila bivšem ugandskom ministru pravosuđa Kiddhuu Makubuyuu, a u kojem stoji da je 2000. godine ADF oteo dječaka po imenu Bushobozi Irumba, kojemu je tada bilo devet godina. Od njega se zahtijevalo da borcima ADF-a pruža prijevoz i druge usluge.

Osim toga, „The Africa Report” navodi tvrdnje prema kojima ADF navodno regrutira djecu u dobi od samo deset godina kako bi služila kao vojnici te navodi izjavu glasnogovornika Obrambenih snaga ugandskog naroda (UPDF) prema kojoj je UPDF spasio tridesetero djece iz kampa za osposobljavanje na otoku Buvuma na jezeru Victoria.

ADF je također u više navrata kršio međunarodna ljudska prava i međunarodno humanitarno pravo nad ženama i djecom, što je uključivalo ubijanje, sakaćenje i seksualno nasilje (RVSUN stavak 4. točka (e)).

Prema završnom izvješću skupine stručnjaka za 2013., ADF je u 2013. napao brojna sela, zbog čega je više od 66 000 ljudi izbjeglo u Ugandu. Zbog tih napada na velikom području nema stanovnika te ga ADF otada nadzire putem otmica ili ubojstava onih koji su se vratili u svoja sela. ADF je između srpnja i rujna 2013. odrubljivanjem glave ubio najmanje petoro ljudi u području Kamangoa, nekoliko drugih osoba je strijeljao, a oteo ih je na desetke. Takvim se postupcima provodio teror nad lokalnim stanovništvom, a ljude odvraćalo od povratka kućama.

U okviru globalne horizontalne napomene, koja predstavlja mehanizam za praćenje i izvješćivanje o teškim povredama djece u oružanim sukobima, i koja je upućena Radnoj skupini Vijeća sigurnosti o djeci i oružanim sukobima (CAAC), navedeno je da je tijekom izvještajnog razdoblja od listopada do prosinca 2013. ADF bio odgovoran za 14 od ukupno 18 dokumentiranih dječjih žrtava, uključujući žrtve u incidentu od 11. prosinca 2013. u području Beni, Sjeverni Kivu, kada je ADF napao selo Musuku ubivši pritom 23 ljudi, među kojima jedanaestoro djece (tri djevojčice i osam dječaka) u dobi od dva mjeseca do sedamnaest godina. Svim su žrtvama nanesene teške ozljede mačetama, a među njima su bila i dva djeteta koja su preživjela napad.

U izvješću glavnog tajnika iz ožujka 2014. o seksualnom nasilju povezanom sa sukobima „Savez demokratskih snaga – Nacionalna vojska za oslobođenje Ugande” navodi se na popisu „Stranâ za koje se vjeruje da su počinile ili su odgovorne za silovanja odnosno za druge oblike seksualnog nasilja u oružanim sukobima.”

ADF je također sudjelovao u napadima na pripadnike mirovnih snaga MONUSCO-a (RVSUN, stavak 4. točka i.).

Naposljetku, stabilizacijska misija organizacije Ujedinjenih Naroda u Demokratskoj Republici Kongu (MONUSCO) izvijestila je da je ADF izveo najmanje dva napada na pripadnike mirovnih snaga MONUSCO-a. Prvi napad izveden je 14. srpnja 2013. na ophodnju MONUSCO-a na cesti između Mbaua i Kamanga. Ovaj je napad podrobno opisan u završnom izvješću skupine stručnjaka iz 2013. Drugi napad izveden je 3. ožujka 2014. U napadu granatama na vozilo MONUSCO-a deset kilometara od zračne luke Mavivi u Beniju ozlijeđeno je pet pripadnika mirovnih snaga.

Osnivač i vođa ADF-a Jamil Mukulu uhićen je u Dar es Salaamu, u Tanzaniji, u travnju 2015. Nakon toga izručen je u Kampalu, u Ugandi, u srpnju 2015. Od lipnja 2016. Mukulu je u policijskom pritvoru i čeka suđenje.

7. **MACHANGA LTD**

Adresa: Plot 55A, Upper Kololo Terrace, Kampala, Uganda.

Datum uvrštenja na popis UN-a: 29. ožujka 2007.

Ostale informacije: Trgovačko društvo za izvoz zlata (direktori: g. Rajendra Kumar Vaya i g. Hirendra M. Vaya). Sredstva koja pripadaju društvu Machanga, a nalaze se na računu Emirates Gold, 2010. zamrznula je banka Bank of Nova Scotia Mocatta (UK). Vlasnici Machange i dalje sudjeluju u kupnji zlata iz istočnog dijela DR Konga. Društvo Machanga Ltd posljednji je put podnijelo godišnju prijavu 2004. i prema navodima tijela Republike Ugande uvršteno je na popis „status neaktivan”. Poveznica na internetske stranice s posebnim objavama Interpola i Vijeća sigurnosti UN-a: https://www.interpol.int/en/How-we-work/Notices/View-UN-Notices-Entities

Dodatne informacije iz sažetka razlogâ za uvrštenje na popis Odbora za sankcije:

Društvo Machanga kupovalo je zlato u okviru redovitog poslovanja s trgovcima u DR Kongu koji su blisko povezani s paravojnim postrojbama. To predstavlja „pružanje pomoći" nezakonitim oružanim skupinama, čime se krši embargo na oružje iz rezolucija 1493 (2003) i 1596 (2005). Trgovačko društvo za izvoz zlata (direktori: g. Rajendra Kumar Vaya i g. Hirendra M. Vaya). Sredstva koja pripadaju društvu Machanga, a nalaze se na računu Emirates Gold, 2010. zamrznula je banka Bank of Nova Scotia Mocatta (UK). Prijašnji vlasnik društva Machanga, Rajendra Kumar, i njegov brat Vipul Kumar, i dalje sudjeluju u kupnji zlata iz istočnog dijela DR Konga.

9. **UGANDA COMMERCIAL IMPEX (UCI) LTD**

Adresa: a) Plot 22, Kanjokya Street, Kamwokya, Kampala, Uganda (tel.: +256 41 533 578/9); b) PO BOX 22 709, Kampala, Uganda.

Datum uvrštenja na popis UN-a: 29. ožujka 2007.

Ostale informacije: Trgovačko društvo za izvoz zlata. (Direktori g. Jamnadas V. LODHIA – poznat kao „Chuni"- i njegovi sinovi g. Kunal J. LODHIA i Jitendra J. LODHIA). Ugandska su tijela u siječnju 2011. obavijestila odbor da je slijedom izuzeća u vezi s financijskom imovinom Emirates Gold otplatio dug društva UCI banci Crane Bank u Kampali, što je dovelo do konačnog zatvaranja njegovih računa. Direktori UCI-ja i dalje sudjeluju u kupnji zlata iz istočnog dijela DR Konga. Uganda Commercial Impex (UCI) Ltd posljednji je put podnio prijavu 2013. te su ga tijela Republike Ugande uvrstila na popis „Neaktivan – status neaktivan". Poveznica na internetske stranice s posebnim objavama Interpola i Vijeća sigurnosti UN-a: https://www.interpol.int/en/How-we-work/Notices/View-UN-Notices-Entities

Dodatne informacije iz sažetka razlogâ za uvrštenje na popis Odbora za sankcije:

Društvo UCI kupovalo je zlato u okviru redovitog poslovanja s trgovcima u DR Kongu koji su blisko povezani s paravojnim postrojbama. To predstavlja „pružanje pomoći" nezakonitim oružanim skupinama, čime se krši embargo na oružje iz rezolucija 1493 (2003) i 1596 (2005). Trgovačko društvo za izvoz zlata. (Bivši direktori g. J.V. LODHIA, poznat kao „Chuni", i njegov sin g. Kunal LODHIA). Ugandska su tijela u siječnju 2011. obavijestila odbor da je slijedom izuzeća u vezi s financijskom imovinom Emirates Gold otplatio dug društva UCI banci Crane Bank u Kampali, što je dovelo do konačnog zatvaranja njegovih računa. Prijašnji vlasnik društva UCI, J.V. Lodhia, i njegov sin Kumal Lodhia i dalje sudjeluju u kupnji zlata iz istočnog dijela DR Konga.